

Verslag marathon Rome

13 maart 2005

Met de marathon van Rome werd het seizoen pas goed op gang geschoten voor KASVO.

In Charleroi scheepten we met 12 in, met 3 debutanten (Wouter, Hans en ikzelf). Er waren 8 lopers voor de volle afstand, onze vrouwelijke aflossingsploeg met Renate en Carine en twee supporters. Ruim op tijd kwamen we aan in Charleroi, ook al had gelegenheidssupporter Luc even de borden die wegenwerken aankondigden in Ronse getest op hun correctheid.

Nog steeds vroeg op de dag bracht de bus ons naar Rome-centrum, waar Hans al meteen een slaande ontmoeting had met een plaatselijk ontvangstcomité, dat slechts tevreden was met zijn portefeuille. Maar dit voorval zou onze eerste dag zeker niet verknallen. We bezochten onder andere de prachtige Trevi-fontein, het Forum Romanum en het Colloseum. 's Avonds werd er nog een dorstig einde gemaakt aan de dag bij Claudia, en gingen de gesprekken over bierkragen, vingers en bij sommigen zelfs handen!!

De volgende ochtend trokken we weer op stap en vereerden we Vaticaanstad met ons bezoek. Om daar te raken reden we wel zwart met de bus, we voelden ons al direct thuis in de Italiaanse gewoontes en cultuur. Christophe dacht dat hij er nog geen 26 uitzag en probeerde het museum aan studententarief binnen te glijpen, een bibliotheekkaart werd blijkbaar toch niet aanvaard. Goed geprobeerd Christophe. Gelukkig had hij zich wel voorbereid om ons te gidsen doorheen alle kunstschaten, bijgestaan door onze kunsthistoricus Hans. Puik werk.

Het summum kwam echter op het eind met de Sixtijnse kapel. Enkele bewakers maanden voortdurend tot stilte aan en beletten dat al teveel foto's werden getrokken, maar dit hield Monique niet tegen om de akoestiek te testen : Van Rumbekkeeeeuh!!

Tijd om onze nummers op te halen in Campo Sportivo, we slaagden er in het metro-personeel te overtuigen om ook deze keer gratis te sporen.

Het laatste avondmaal werd pasta-gewijs genuttigd in restaurant 'Michele', onze eigen Italiaan liet het hem dan ook smaken en plooiden zijn pizza's dubbel zodat ze kleiner leken. Hij bestelde er dan ook drie exemplaren van, weliswaar niet tegelijk.

Dan was het zondag, de dag van de marathon, het parcours zou niet helemaal zo vlak blijken als vooraf gedacht, en de zware wandel- en slenterkilometers zullen bij sommigen ook nog wel in de benen hebben gehangen.

Een stevig ontbijt en we vertrokken naar de startplaats aan het Colloseum.

De sfeer zat er al goed in bij de start en stipt om 9u werden we op gang geschoten. De tocht leidde ons langs de Tiber en de laatste 15km werden bijna volledig in het centrum gelopen, en passeerden we zeer mooie pleintjes en vele piazze.

De primus van onze groep werd opnieuw Michele, die we na een vliegende start niet meer hebben gezien tot na zijn finish in 3u04'. Wouter en ik liepen tot na halfweg samen en kwamen zoals gepland door op 1.35u. Wat verder hield ik wat in, maar ik heb Wouter daarna niet meer terug gezien. Hij liep dan ook een fantastische eindtijd, juist niet onder 3u10'. Ikzelf voelde nog voor de 30km-grens al krampen opkomen, versnellen zou er dus niet meer inzitten. Na nog wat hazenwerk naast een Italiaanse, moest ik de laatste 10km meer trekkebenen en wandelen dan lopen. Finishen gebeurde dan ook nog relatief fris in de kop in 3u27'. Monique was rustig begonnen met de anderen, maar naar het einde versnelde ze steeds en liep dus nog maar eens een schitterende marathon, deze keer in een tijd van 3u26'.

Ook Luc heeft nu een nieuwe besttijd van 3u20', met heel veel dank aan Renate (die 30km lang zweefde en nog niet wou ophouden) en Carine (die heel wat lijken zal opgepikt hebben en lopers voorbij stootte die ook wel zullen gedacht hebben dat ze stil stonden). Christophe hield in een spurt Marc nog net achter zich, lag dat nu in die Champagne-voorbereiding of niet? Beiden finishten ze toch maar mooi onder 3.30u (3u28'). Ook onze derde debutant Hans mag tevreden zijn over zijn eerste marathon, er zullen er zeker nog volgen en Hans kan zeker nog een stuk sneller dan 3u33'. Johan volgde kort na Hans in 3u34', met een skivakantie en niet zo veel kilometers in de benen een mooie tijd en goed aangekomen.

Bij enkele drankjes werd op de kamers duchtig nagekaart over de wedstrijd. Na het eten bezochten we nog Rome by night en pingelden we bij een kraampje af voor enkele biertjes. De laatsten lagen tegen een uur of vijf in bed.

De volgende dag wisten we pas goed wat het betekende om de trappen te moeten nemen vanaf de vijfde verdieping. We maakten onze koffers en in afwachting van de bus terug naar de luchthaven, bezochten sommigen nog Piazza Popolo en het Pantheon, anderen gingen op souvenirjacht in de Romeinse winkelstraten en genoten van het zonnetje. Net voor vertrek naar de luchthaven, dronken we nog enkele cappuccino's, de prijs viel echter nogal tegen, per kopje werd nog bestek aangerekend. Toen men de carabinieri wou bellen, besloten we toch maar braafjes de volle pot te betalen.

Terug geland in Charleroi zette Luc terug koers, nogal vlug volgens sommigen, naar huis (had hij zijn vrouwtje gevraagd een biertje koel te zetten?), maar ons Carinetje afschudden lukte hem toch niet.

Het was dus een zeer plezierige reisje dat zeker nog herhaling zal krijgen. Marathons genoeg daarvoor...

Kenny Debisschop